

III-7. ДОЛЯ / DOLJA / DESTINY

Тарас Шевченко / Taras Shevchenko

Ти	не	лукавила	зо	мною,
Ty	ne	lukavula	zo	mnoju,
You	[were]	false	with	me,

Ти	другом,	братом	і	сестрою
Ty	druhom,	bratom	i	sestroju
You	a friend,	brother	and	sister

Сіромі	стала.	Ти	взяла
Siromi	stala.	Ty	vzjala
To a wretch	became.	You	took

Мене,	маленького,	за	руку
Mene,	malen'koho,	za	ruku
Me,	a little one,	by	the hand

І	в	школу	хлопця	одвела
I	v	shkolu	khloptsja	odvela
And	to	school	a boy	led

До	п'яного	дяка	в	науку.
Do	p'janoho	djaka	v	nauku.
To	a drunken	cantor	for	education.

“Учися,	серденько,	колись
“Uchysja,	serden'ko,	kolys'
“Study,	O dear heart,	someday

З нас	будуть	люди!”	ти	сказала.
Z nas	budut'	ljudy!”	ty	skazala.
We	will become	people!”	you	said.

А	я	й	послухав,	і	учивсь,
A	ja	j	poslukhav,	i	uchyvs',
And	I	both	listened,	and	studied,

І	вивчився.	А	ти	збрехала.
I	vuvchivsja.	A	ty	zbrekhala.
And	became learned.	But	you	lied.

Які з	нас	люди?
Jaki z	nas	ljudy?
What kind	[are] we	people?

Та	дарма!
Ta	darma!
But	what of it?

Ми	не	лукавили	з	тобою,
My	ne	lukavyly	z	toboju,
We	were not	false	with	each other,

Ми	просто	йшли;	у нас	нема
My	prosto	jshly;	u nas	nema
We	simply	went;	we	don't have

Зерна	неправди	за	собою.
Zerna	nepravdy	za	soboju.
A grain	of falsehood	behind	us.

Ходімо	ж,	доленько	моя!
Khodimo	zh,	dolen'ko	moja!
Come	then,	O destiny	my!

Мій	друзе	вбогий,	нелукавий!
Mij	druzhe	vbohyj,	nelukavyj!
My	friend	destitute,	artless!

Ходімо	дальше,	дальше	слава,
Khodimo	dal'she,	dal'she	slava,
Let us go	further,	further	[is] glory,

А	слава	—	заповідь	моя.
A	slava	—	zapovid'	moja.
And	glory	[is]	testament	my.